

- 1 (1865) **ARTHUR DREWS** – idealist german, nemulțumit de raționalitatea abstractă a filosofiei kantiene, a fost atras de religie, dar a fost dezamăgit de „ariditatea spirituală” a creștinismului.
- 2 (1815) **GEORGE BOOLE** – filosof englez, creditat că a pus bazele epocii informaționale. Îmbinând interesele sale în matematică și teologie, a comparat trinitatea creștină a Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt cu cele trei dimensiunile spațiului.
- 3 (1756) **PIERRE LAROMIGUIÈRE** – filosof francez, revoltat împotriva psihologiei fiziologice. A făcut distincția între fenomenele psihologice care au cauze pur fizice și acțiunile sufletului, care provin din însuși interiorul său.
- 4 (1873) **G. E. MOORE** – filosof englez, unul dintre fondatorii tradiției analitice în filosofie, alături de B. Russell, L. Wittgenstein și G. Frege. Cunoscut pentru contribuțiile sale la etică, epistemologie și metafizică.
- 5 (1919) **RICHARD TAYLOR** – filosof american, apărător entuziast al eticii virtuții, a scris lucrări influente despre sensul vieții.
- 6 (1967) **DAN ZAHAVI** – fenomenolog danez, a apărut existența și semnificația conștiinței de sine pre-reflexive și a argumentat că viața experiențială este caracterizată de o de conștiință de sine primitivă și mai fundamentală decât forma reflectivă a conștiinței de sine.
- 7 (1913) **ALBERT CAMUS** – existențialist absurdist francez, credea că omul trebuie să îmbrățișeze condiția absurdă a existenței sale - viața lipsită de sens sau incapacitatea omului de a cunoaște acest sens, dacă ar exista.
- 8 (1848) **G. FREGE** – filosof analitic german, a influențat transformarea lingvistică în filosofie. Contribuțiile sale includ analiza funcției și a argumentului propoziției, distincția dintre concept și obiect, principiul contextului și distincția dintre sens și referință.
- 9 (1891) **KARL LOEWENSTEIN** – gânditor german, una dintre figurile proeminente ale dreptului constituțional din sec. XX. Cercetările sale despre tipologia diferitelor constituții au avut un impact major asupra gândirii constituționale occidentale.
- 10 (1759) **F. SCHILLER** – filosof german, a sintetizat gândirile idealiștilor Kant și Reinhold, a elaborat conceptul lui Wieland despre sufletul frumos (emoții educate de rațiune, astfel încât datorită și înclinația să nu mai fie în conflict). Pentru Schiller, binele este frumosul.
- 11 (1958) **STEVEN NADLER** – filosof american, dedicat studiului filosofiei secolului XVII și antecedentelor gândirii moderne timpurii în filosofia latină medievală și în filosofia evreiască medievală.
- 12 (1915) **ROLAND BARTHES** – post-structuralist francez, a influențat evoluția multor școli de teorie. Cunoscut pentru dezvoltarea câmpului semiotic prin analiza unei varietăți de sisteme de semne ale clasei medii-superioare a culturii populare occidentale.
- 13 (1940) **SAUL KRIPKE** – filosof analitic american, figură centrală într-o serie de domenii legate de logica și filosofia matematică, filosofia limbajului, metafizică, epistemologie. Contribuția sa principală este o semantică pentru logica modală, care implică lumi posibile. Este parțial responsabil pentru renașterea metafizicii după declinul pozitivismului logic, afirmând că necesitatea este o noțiune metafizică distinctă de noțiunea epistemică a priori și că există adevăruri necesare care sunt cunoscute a posteriori, cum ar fi faptul că apa este H₂O.
- 14 (1956) **BABETTE BABICH** – filozofă americană, cunoscută pentru studiile sale despre Nietzsche, Heidegger, Adorno și Hölderlin, precum și pentru activitatea ei în estetică și filosofia muzicii.
- 15 (1953) **MIHAIL RADU SOLCAN** – filosof român, cu contribuții majore la constituirea filosofiei politice și morale, filosofiei minții și filosofiei tehnologiei ca domenii academice și de cercetare în cultura română.
- 16 (1938) **ROBERT NOZICK** – filosof analitic american, cunoscut pentru teoria contrafactuală a cunoașterii, pentru propria teorie a utopiei (oamenii pot alege liber regulile societății în care intră). Susține că doar un stat minimal, limitat la funcții de protecție, ar putea fi justificat fără a încălca drepturile oamenilor.
- 17 (1783) **ANTON GÜNTHER** – filosof austriac, a cărui operă a fost condamnată de biserică ca triteism eretic. A vizat infirmarea intelectuală a Panteismului filosofiei moderne, în special în forma sa hegeliană.
- 18 (1882) **JACQUES MARITAIN** – existențialist francez, a contribuit la retragerea interesului pentru Toma din Aquino și la elaborarea și redactarea Declarației Universale a Drepturilor Omului.
- 19 (1833) **WILHELM DILTHEY** – hermeneut german, și-a dedicat întreaga carieră filosofiei umaniste, susținând că „explicația științifică a naturii” trebuie completată cu o teorie a modului în care lumea este oferită ființelor umane prin practici mediate simbolice.
- 20 (1855) **JOSIAH ROYCE** – fondatorul idealismului american, oferă o dovadă a existenței lui Dumnezeu bazată pe realitatea greșelii - greșelile sunt judecate ca atare prin comparație cu un adevăr deplin.
- 21 (1694) **VOLTAIRE** – iluminist francez, cunoscut pentru criticele aduse creștinismului, pentru susținerea libertății de exprimare, a libertății religioase și a separării bisericii de stat. A susținut că fiecare rasă are origini complet separate.
- 22 (1753) **DUGALD STEWART** – filosof realist scoțian, a cărui reputație s-a bazat pe elocvența și stilul său, pe efortul de a populariza Iluminismul și pe lucrările sale originale în domeniul filosofiei morale și politice.
- 23 (1919) **P. F. STRAWSON** – filosof analitic englez, a cărui metodologie filosofică adresează două proiecte interrelaționate: o metafizică „descriptivă” și o schemă conceptuală compusă din noțiuni cu care se operează în viața de zi cu zi.
- 24 (1632) **BARUCH SPINOZA** – filosof olandez, „prințul filosofilor”, printre primii iluminiști, unul dintre marii raționaliști ai sec. XVII. Hegel afirma că într-atât Spinoza reprezintă un punct de cotitură în filosofia modernă, încât „ori ești spinozist, ori nu ești filosof”.
- 25 (1906) **ALICE AMBROSE** – filozofă americană, apropiată a lui Wittgenstein, a făcut parte dintr-un grup select de studenți cărora acesta le-a dictat Caietul Albastru și Caietul Brun. A lucrat în principal în logică și filosofie matematică.
- 26 (1547) **NICOLAUS TAURELLUS** – filosof german, a atacat aristotelianismul dominant al vremii și s-a străduit să construiască o filosofie care să armonizeze credința și cunoașterea. A susținut necesitatea întoarcerii la creștinism, ca suprastructură și justificare a filosofiei.
- 27 (1916) **RODERICK CHISHOLM** – filosof analitic american, a apărut posibilitatea cunoașterii empirice prin apel la principii epistemice a priori, ale căror consecințe includ că, în majoritatea situațiilor, este mai rezonabil să te încrezi în simțuri și memorie, decât să te îndoiști de ele.
- 28 (1936) **CAROL GILLIGAN** – filozofă americană, fondatoare a eticii griji, alternativă la abordarea lui Kohlberg. Potrivit lui Gilligan, judecata morală a femeilor e centrată pe înțelegerea responsabilităților și a relațiilor, în timp bărbaiții se concentrează pe corectitudine morală.
- 29 (1766) **MAINE DE BIRAN** – spiritualist francez, la început senzualist, precum Condillac și Locke, devine în cele din urmă un teosofist mistic. Abordând formarea obiceiurilor, observă că impresiile pasive nu oferă o explicație completă sau adecvată.
- 30 (1670) **JOHN TOLAND** – raționalist iluminist irlandez, autor a numeroase cărți și pamflete pe teme ale filosofiei politice și filosofiei religioase.